

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 octombrie 2008, ora 10

Ewald Frank

[...Are loc binecuvântarea copiilor – n.tr.] Amin. Puteți lua loc. Și eu aș dori să vă urez tuturor bun venit, în Numele scump al Domnului nostru, în mod deosebit fraților noștri care au venit de la distanțe mari – frații și surorile noastre din Finlanda, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți cei veniți din România. Domnul să fie cu voi într-un mod deosebit.

Am auzit, apoi, că este în mijlocul nostru un grup din Ghana, care trebuie să se întoarcă acasă după adunare. Unde este grupul din Ghana? Vă rog să vă ridicați. Acolo... Unde sunt ceilalți? Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit. În Ghana am avut adunări minunate în august. La ultima adunare au participat peste patru mii de oameni. Domnul Dumnezeu binecuvântează în întreaga Africă într-un mod foarte minunat, și pentru aceasta-i suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu. El cheamă din toate popoarele, limbile și neamurile.

Simțiți-vă ca acasă, fie că sunteți amintiți cu numele sau sunteți numiți după naționalitate. Noi ne întoarcem la promisiunea dată de Dumnezeu lui Avraam, „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Fiecare seminție, fiecare popor, fiecare neam... Apoi citim în Gal. 3 că în Hristos, sămânța promisă lui Avraam – iar despre fiul lui Avraam este scris în Mat. 1.1 – deci, că în Hristos, toate neamurile au fost binecuvântate.

În week-end-ul viitor avem în program Parisul. Încercăm, de asemenea, să includem în vestire Europa și să vizităm câteva orașe. În week-end-ul viitor avem în program Parisul iar în al treilea week-end, cu voia lui Dumnezeu voi fi în Ucraina împreună cu fratele Schmidt – în Rusia, Bielorusia, Ucraina. Au sunat frații din aceste trei țări și noi

avem încredere în Domnul că vor veni de aproape și de departe pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu.

[se fac anunțuri – n.tr.] Mulțumim Domnului și pentru voi, care ați fi putut sta acasă dar astăzi sunteți aici ca o dovadă că sunteți de partea Domnului, de partea lucrării la care ne-a chemat El și cu care ne-a însărcinat. Noi suntem cu adevărat înaintea ultimelor clipe dinaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

[se fac alte anunțuri – n.tr.] Acum se petrece ceva și în domeniul religios. Au fost prezentați acum cei „10 ani ai lui Martin Luther”. În anul 2017 se vor împlini 500 de ani de când M. Luther a bătut în cuie, pe ușa bisericii din Wittenberg, cele 95 de teze. În presa religioasă scrie că va deveni loc de pelerinaj și că în acești 10 ani și mai ales în anul 2017 oamenii vor fi acolo ca să comemoreze ceea ce a făcut Dumnezeu atunci. Eu întreb: „ce a făcut Dumnezeu?” A dăruit un nou început, a dăruit străpungerea. Martin Luther l-a amintit și pe Jan Huss și l-a mulțumit lui Dumnezeu că l-a folosit, mai ales la conciliul de la Konstanz, când a sfârșit ars pe rug. Martin Luther a spus: „Pe Jan Huss l-au ucis, dar nu vor putea uicide mesajul adus de el și pe care îl aduc și eu. Mesajul va merge mai departe”. Și a și mers. După reformă a urmat trezire după trezire și toți copiii adevărați ai lui Dumnezeu au mers cu aceste treziri, au ieșit din aceste religii, au recunoscut timpul cercetării lor de fiecare dată, au recunoscut ce a făcut Dumnezeu în vremea lor.

Doresc să vă mai spun încă ceva: astăzi începe la Roma, în biserica „sfintei cruci” – o adunare specială cu toate religiile, iar acum fiți atenți: Biblia va fi citită vreme de o săptămână, de azi până duminica viitoare. Ceilalți vor citi din Coran, toți vor citi din așa zisele lor cărți sfinte. Dar gândul principal este de a-i chema pe toți laolaltă, de a-i aduna în același loc. Știți cu toții de ce: ca și în acest punct să se împlinească Scriptura. Pe de o parte acest lucru ne doare, pe de altă parte ne bucură. Ne doare pentru că lumea întreagă este înșelată cu noțiunea de „Dumnezeu” și cu Biblia, exact așa cum a făcut-o dușmanul de la început. El a folosit Cuvântul apoi a adus propria lui tâlcuire. Pentru noi este exact invers: noi ieșim din toate tâlcurile și ne întoarcem la Cuvântul original al lui Dumnezeu.

De asemenea, pentru adunarea din Berna, fratele Graaf m-a rugat pentru aceasta, și doresc să vă transmit salutări din partea fratelui Etienne Genton, din partea fratelui Graaf, din partea multor frați care au

telefonat. Pe spatele acestei invitații am scris despre acest jubileu de 50 de ani. Am publicat un articol în revista creștină ACP și aici scriem: „Învățătura bisericii supusă testului”. Am mai amintit acest lucru. Apoi întrebarea: „**Ce ar trebui luat în considerare?** Ceea ce s-a hotărât mai demult în concilii și a fost exprimat în crezuri?”. Acest lucru poate fi luat în considerare de alții, dar nu de noi. Noi luăm în considerare numai ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, ceea ce ne-a lăsat, ceea ce a hotărât din veșnicie.

În al doilea rând scrie: „Sau ceea ce ne-a fost lăsat în testamentul divin, din vremea apostolilor?”. Frați și surori, eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu ne devine din ce în ce mai scump, nu-i așa? Din ce în ce mai scump și din ce în ce mai descoperit. Domnul conduce din claritate în claritate.

Apoi eu pun o întrebare aici: „Ar trebui, oare, să ne întoarcem la ceea ce au spus Atanasie, Tertulian, Augustin și alții, sau la ceea ce au învățat apostolii Petru, Iacov și Pavel, care au fost chemați la slujbă de către DOMNUL însuși?”. Trebuie luată o decizie. Ceasul Carmelului trebuie să vină, hotărâți-vă, decideți-vă! Trebuie să ne hotărâm pe cine credem și ce credem. Decizia noastră este fermă: noi credem așa cum este scris: „**Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez** - (Efes. 4.5)”. Un singur Domn și Dumnezeu în afara Căruia nu mai există altul. În Vechiul Testament este scris de circa 6000 de ori „Domnul Dumnezeu” – nu scrie despre „Tatăl” sau „Fiul” ci despre „Domnul Dumnezeu”; în întreg Vechiul Testament! Apoi avem făgăduințele despre venirea lui Mesia, despre Răscumpărător, despre Fiul lui Dumnezeu – Domnul avea să vină în trup, din trupul duhovnicesc într-un trup de carne, prin zămislire de la Duhul Sfânt, născut ca ființă umană pentru a ne răscumpăra pe noi, cei care am păcătuit în trupul de carne, ca să căpătăm înfierea.

Deci, decizia fermă de a crede așa cum spune Scriptura. Iar la urmă am scris: „Acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, toți aceia care aparțin cu adevărat Bisericii Sale, să se întoarcă la învățătura și practica apostolilor și astfel să fie aduși în concordanță cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu”. Apoi, cu caractere îngroșate scrie: „**Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul**”.

Frați și surori, noi nu putem schimba ceea ce face Roma, ceea ce se petrece la Wittenberg, ce se petrece în toate denomițiile și

religiile. Noi nici nu suntem puși s-o facem. Dumnezeu ne-a rânduit să ascultăm chemarea Lui. Și eu nădăjduiesc că noi toți am înțeles corect. Nu este vorba despre mesajul fratelui Branham, ci este vorba despre Mesajul dumnezeiesc pe care l-a adus acest om simplu al lui Dumnezeu, în Numele Domnului. Este vorba cu adevărat despre ultima parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu, la care noi suntem martori prin harul Său. O spun din nou: prin harul Său îl putem trăi, putem fi martori, putem recunoaște și putem avea parte de acest plan. Peste 6 miliarde de oameni trec pe lângă acesta, și, precum în zilele lui Pavel, scrie în Romani 11: „*rămășița aleasă a căpătat*”. Ceilalți au trecut pe lângă.

Și cum aminteam ieri seară, ce înseamnă pentru toate aceste biserici promisiunea din Maleahi? Cele mai multe nici nu citesc cumsecade vechiul Testament. Apoi când ajung la Matei 17, nu sunt interesați de muntele schimbării la Față și de ceea ce s-a petrecut acolo. Poate că sunt interesați... eu nu știu dacă sunt sau nu sunt. Dar pe noi ne interesează mai mult. Ne interesează că ucenicii, în v. 10 L-au întrebat pe Învățător „*Oare de ce zic cărturarilor că întâi trebuie să vină Ilie?*”.

Și, frați și surori, eu spun aici ceva foarte dureros: pe vremea lui Mohamed, evreii din Iatrib îl așteptau pe profetul Ilie. Mohamed, care nu știa nici să citească nici să scrie, ascultase ceea ce spuneau creștinii și, de asemenea, ceea ce spuneau și evreii, și anume că trebuia să vină Ilie înaintea zilei celei mari și înfricoșate. Apoi a venit momentul când Mohamed a spus: „Bine, atunci eu sunt acesta. Eu sunt acest ultim profet făgăduit”. Iar când evreii n-au primit acest lucru, Mohamed cu armata lui a ucis toți cei 800 de evrei din Iatrib – pentru că nu l-au recunoscut pe el ca fiind Ilie.

Acum încă un punct. Oricine a fost în Israel știe că de Paște se pune deoparte un scaun și un pahar pentru Ilie. Evreii așteaptă și în ziua de azi să vină Ilie și să-l prezinte pe Mesia. Avem aici din nou un punct foarte deosebit: dacă se trece pe lângă împlinirea Cuvântului profetic, dacă n-a fost recunoscut la timpul când s-a întâmplat, atunci vor tot exista noi speranțe fără ca împlinirea acestora să mai aibă loc. Dacă rezumăm pe scurt toate acestea, cât de recunoscători îi putem fi noi lui Dumnezeu... niciun fel de închipuiri ci descoperirea Cuvântului și a voii lui Dumnezeu. Chiar și în ceea ce privește făgăduința venirii lui

Ilie: cu toții știm că în conformitate cu Zaharia 4, se vorbește despre doi măslini, despre doi profeți care stau lângă sfeșnic, ca să ne arate deslușit că acești doi profeți nu vor veni în timpul epocilor Bisericii. În timpul epocilor Bisericii sunt trimise mesajele către cele 7 biserici, dar cei doi profeți se vor ridica după epocile Bisericii, după răpire, și vor veni în Ierusalim, după cum este scris în Apoc. 11. În timpul slujbei acestora vor fi pecetluiți cei 144 de mii care, după aceea, în Apoc. 14 sunt arătați pe muntele Sionului. Deși aceste lucruri sunt scrise în diferite locuri, Dumnezeu le așează laolaltă pentru noi, și anume, le așează la locul potrivit. Prin har noi toți putem să vedem aceste lucruri și le putem așeza biblic în timpul nostru.

Aș dori să citesc două sau trei versete ca să vedem cum a vegheat Dumnezeu – Exod 19: Dumnezeu a vegheat ca totul să fie făcut așa cum a poruncit-o El. Dar mai întâi din Exod 20.24b: *„În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, **voi veni la tine, și te voi binecuvânta**”*. Și-a descoperit Dumnezeu Numele în mijlocul nostru? Avem noi dreptul să credem că Domnul este prezent așa cum a promis în Cuvântul Său? Fiți sinceri: nu a devenit pentru voi scump, Numele Domnului, Numele care este mai presus de orice Nume, în care trebuie să facem noi toate lucrurile?

Apoi, în Exod ni se relatează că Dumnezeu s-a ocupat de tot. Să citim Exod 39, ca să vedem că totul a fost făcut la porunca Domnului, sută la sută în voia Domnului. Exod 39.42-43: *„Copiii lui Israel au făcut toate aceste lucrări după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul”*. Frați și surori, la Dumnezeu totul trebuie să fie desăvârșit, nu este permis să se lucreze după modelul cuiva. Să citim din nou: *„Copiii lui Israel au făcut toate aceste lucrări după toate poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul”*. O puteți citi: fiecare profesie, fiecare lucrare a fost dintr-o dată în mijlocul poporului. S-a putut face fiecare lucrare: pieptarul, fiecare altar, totul a putut fi făcut conform modelului, după cum a văzut Moise pe muntele cel sfânt. Acest lucru ne arată că Dumnezeu nu numai că arată Bisericii modelul ci El Însuși are grijă ca totul să poată fi împlinit conform voii Sale originale, de către aceia care au fost însărcinați să facă anumite slujbe, pentru ca totul să fie făcut după voia lui Dumnezeu în Casa lui Dumnezeu: pâinile pentru punerea înainte, altarele - totul.

Apoi citim în v. 43: „*Moise a cercetat toate lucrările; și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră*”. Fiți atenți, el a cercetat lucrările. El fusese pe muntele cel sfânt, văzuse Templul, văzuse ce ar fi trebui făcut, văzuse Cortul, văzuse totul. Și iată, când totul a fost terminat, el a mers acolo. Să mai citim o dată: „*Moise a cercetat toate lucrările; și iată, le făcuseră cum poruncise Domnul, așa le făcuseră. Și Moise i-a binecuvântat*”. Ce va face Domnul nostru? Cui va mulțumi EL? Am făcut noi totul conform celor poruncite de El? Dacă Domnul nostru ar veni în mod vizibil în mijlocul nostru am rezista noi înaintea Lui? Am făcut noi totul conform Cuvântului Său, conform poruncilor Sale, conform voii Sale? Pe mine acest lucru mă atinge cu adevărat. Eu însumi voi sta într-o zi înaintea Domnului. Fratele Branham, deja în timpul vieții sale a fost răpit în Paradis și acolo i s-a spus: „Tu vei fi judecat de aceia cărora le-ai predicat”. La sfârșit el a spus: „Dacă cei cărora le-a predicat Pavel vor rezista, atunci și cei cărora le-am predicat eu vor rezista”. Apoi, ca într-un cor, s-a auzit ca dintr-un singur glas, s-a auzit din milioane de guri – spune fratele Branham, - „Pe aceasta ne odihnim noi”. Adevărații copii ai lui Dumnezeu nu au un program personal [în lucrarea lui Dumnezeu], nu au învățături proprii, nu au cunoștință proprie, nu au o voie proprie. Slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu împlinesc totul conform poruncii Domnului. Să citim încă o dată acest verset: „*Moise a cercetat toate lucrările*”. Scumpi frați, fiți atenți: cei ce au fost chemați, (voi, slujitori ai Cuvântului), nu Moise, profetul, a făcut lucrarea. El primise porunca, însărcinarea, dar lucrarea în sine n-a aparținut unui singur om ci Dumnezeu a putut să folosească mulți. Cum este astăzi? Prin profet Dumnezeu ne-a arătat din nou modelul, ne-a arătat cum a vrut Dumnezeu să fie la început. Fraților, faceți lucrarea conform poruncii Domnului! Faceți cum spune El, faceți cum a poruncit El, pentru ca atunci când vom sta înaintea Lui să nu trebuiască să ne rușinăm ci să se poată spune și despre noi „a cercetat totul și totul este în perfectă concordanță cu modelul, cu însărcinarea”.

Acum fiți sinceri: toți frații care profesează meserii în care se lucrează după o schiță, după un plan – totul trebuie făcut conform planului. Așa este și în Împărăția lui Dumnezeu. Nu se poate devia, ci trebuie lucrat conform originalului. Așa cum ne-a fost lăsat, așa vom lucra și noi până la sfârșit.

Acum, ceea ce mă atinge cu adevărat este gândul vis-a-vis de norul supranatural care a fost cu copiii lui Israel vreme de 40 de ani, mergând înaintea lor. El le-a iluminat calea, a coborât pe munte, i-a vorbit lui Moise și tot poporul a auzit. În Exod 40.34 este scris „*Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul*”. Când Moise a terminat lucrarea „*norul a acoperit cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut cortul*”. Acest lucru ni-l dorim. Ne dorim ca totul în Biserică să fie așezat în rânduiala divină, pentru ca la desăvârșire, norul supranatural, prezența lui Dumnezeu, norul slavei să poată să coboare. Oricine citește în profetul Ezechiel va găsi acolo descrierea slavei Domnului – la râul Ulai, etc. Deja în Vechiul Testament Domnul s-a descoperit în norul supranatural. În acest nor a fost luat Domnul în slavă. „*S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor*”. Citim mai departe în v. 35: „*Moise nu putea să intre în cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea cortul*”. Pentru noi nu este îndeajuns să citim ce a făcut Domnul pe vremea aceea. Vom fi mulțumiți și-I mulțumi Lui Dumnezeu dacă se întâmplă cu noi așa cum a fost cu Biserica de la început, în ziua Cincizecimii: cerul să se deschidă și Duhul Sfânt, ca putere a lui Dumnezeu să vină în Biserică pentru ca și noi să putem împlini ceea ce ne-a poruncit Domnul. Noi trebuie să fim în Duhul Său, ca să împlinim voia Lui, ceea ce ne-a poruncit El prin harul Său.

În Neemia 9 citim de la v. 19: „*În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustie, și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul, pe care aveau să-l urmeze*”. Frați și surori, uneori și noi avem probleme, nu suntem înțeleși. Apoi spune: „*I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze*”. Nu a promis Domnul nostru „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”? „*Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi*”. „Eu voi și cu voi și în voi toate zilele, până la sfârșitul lumii”.

Frați și surori, dacă trebuie să trecem prin încercări atunci să ne încredem și mai mult în Domnul, pentru că toți cei ce doresc să trăiască cu evlavie în lumea asta trebuie să sufere prigoniri. Dacă am merge și noi cu mulțimea, am fi la Roma și am citi acolo [din Biblie], și atunci diavolul ne-ar lăsa în pace. Dar noi nu mergem la Roma ci la Ierusalim.

Noi ne întoarcem la început – acolo a fost modelul, Biserica-model, acolo totul a fost făcut conform voii lui Dumnezeu, de la prima până la ultima predică. De aceea, înapoi la început, întăriți în credință. Domnul nu ne va lăsa niciodată, nu ne poate lăsa. Și tocmai în vremuri de încercare avem mai multă nevoie de El și atunci El își va dovedi credincioșia.

Și eu privesc în urmă cu 50 de ani. În sufrageria mea am o fotografie cu cele cinci predici pe care mi le-a dat fratele Branham în iunie 1958. Și el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Am mai spus-o aici de multe ori. Eu emigrasem în Canada fără să doresc să revin. Conduceam un Ford frumos și trăiam ca un rege. Nu-mi trecea deloc prin cap să revin. Și omul lui Dumnezeu spune „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

Frați și surori, eu am mai spus ieri seară și că fratele Branham, în anul 1962, a vorbit de patru ori despre depozitarea hranei, dar niciodată n-a spus că a venit timpul ca el să împartă hrana. Nici măcar o dată. Și de două ori el chiar a spus „voi purta mesajul atâta vreme cât îmi este rânduit”. Dacă se citește cu exactitate, atunci se vede modelul pentru ultima perioadă a Bisericii lui Isus Hristos, la care am ajuns noi.

Iar aici, cele două versete din Neemia 9.26-27: „*Totuși, ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor*”. Fie ca aceasta să nu ni se întâmple nouă – neascultarea și necredința să aparțină trecutului. Fie ca niciunul dintre noi să n-aibă o inimă necredincioasă care să ne despartă de Dumnezeu cel viu. Necredința este lepădare de Dumnezeu. Credința ne aduce în legătură cu Dumnezeu. Necredința ne desparte de Dumnezeu. Vă rog, credeți ce spune Scriptura, așa cum zice Scriptura.

Și vă rog amintiți-vă că atunci când slujitorii lui Dumnezeu fac ceea ce le-a poruncit Domnul, așa cum le-a poruncit El, atunci și voi trebuie să lucrați în direcția asta. De exemplu, în ceea ce privește botezul, dacă Domnul dă însărcinarea ca evanghelia să fie predicată și apoi să urmeze botezul, atunci este sarcina noastră să predicăm Cuvântul, să predicăm evanghelia, dar în același fel este sarcina noastră să botezăm. Dar după aceea este rândul vostru, prin credință, în ascultare, să vă lăsați botezați. Porunca nu se adresează doar slujitorilor lui Dumnezeu ci tot poporul contribuie ca în Biserică totul să se desfășoare conform voii și Cuvântului lui Dumnezeu. Domnul a pus

diferite slujbe în Biserică, ca sfinții să fie desăvârșiți, zidiți ca o clădire a lui Dumnezeu, în Duhul.

Să mai citim câteva texte din Noul Testament. Frați și surori, primiți lucrarea de răscumpărare încheiată, pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o. Nu vă îndoiiți niciodată. Dușmanul să acuze cât vrea, și să întoarcă totul pe dos; noi spunem ca Iov: *„Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește”*. El a înviat, a îndepărtat puterea morții și, prin harul Său, ne-a dăruit viața veșnică. Pe cât de sigur a murit Isus Hristos, a fost îngropat și a înviat, la fel de sigur, omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, îngropat cu El prin botez, și împreună cu El noi am înviat la o viață nouă, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Nu a fost efortul tău sau al meu. Dumnezeu a făcut-o, răscumpărarea s-a încheiat.

Să citim în Romani 5 – aș dori să citesc câteva versete înainte de a ne referi, pe scurt, la revenirea Domnului. Rom. 5 – vă rog, nu uitați aceste două versete și primiți-le ca pe o realitate divină pentru totdeauna, în inima voastră. Rom. 5.18-19: *„Astfel dar, după cum printr-o singură greșală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața”*. Neprihănirea nu este numai o învățătură, ci este ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos, pe crucea Golgotei.

Am spus-o deja week-endul trecut, așa cum a subliniat-o fratele Branham, neprihănirea înseamnă ca și cum n-ai fi păcătuț niciodată. Ai fost acuzat, ai fost chemat în tribunal, ar fi trebuit pronunțată o sentință, dar nu mai este posibil pentru că osânda noastră a fost pusă peste Mielul lui Dumnezeu. El a fost osândit, a luat asupra Lui fărădelegea mea și a ta, a murit și prin aceasta noi suntem socotiți neprihăniți, o dată pentru totdeauna.

V. 19: *„Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți”*. În primul caz, n-am contribuit; la fel, nici în al doilea caz n-am contribuit cu ceva și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrarea de răscumpărare încheiată. Și așa cum a strigat David în Psalmul 51, *„Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea”*. Noi toți am fost zămisliți în păcat, de aceea este scris în Ioan 3 că *„Ce este născut din carne, este carne, și ce*

este născut din Duh, este duh". Și „nu poate carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu". De aceea Domnul nostru spune „Trebuie să fiți născuți din nou, altfel nu veți vedea Împărăția lui Dumnezeu". Apoi avem versetele care ne relatează că s-a întâmplat și cum s-a întâmplat. Ați trăit-o? Spuneți amin. Amin. Amin. Lucrarea este încheiată.

O spun din nou: vă rog, nu vă îndoiiți, nu vă îndoiiți de ceea ce a făcut Dumnezeu. Iar dacă este scris deja din Vechiul Testament despre „cartea legământului" și că poporul a fost stropit cu sânge, cu cât mai mult suntem noi sub protecția sângelui Mielului... Și așa cum Domnul Dumnezeu a spus în Vechiul Testament „când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi"... Frați și surori, încă o dată să fie spus, pedeapsa care trebuia să vină peste tine și peste mine a fost pusă asupra Lui, pentru pacea noastră, ca noi să putem moșteni mântuirea lui Dumnezeu, prin harul Său.

Acum, în Exod 24 avem exemplele din Vechiul Testament, în ceea ce privește încheierea legământului, cartea legământului și poporul legământului. Exod 24.6: „Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: "Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul"". Aceasta a fost declarația poporului. Apoi v. 8: „Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: "Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte"". Ieri am citit din Marcu 14, „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți".

Să citim Rom. 8.3 ultima parte: „Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului¹". Spuneți Amin la aceasta. Așa a fost, așa este, așa s-a întâmplat pentru noi toți. Apoi urmează rezumatul minunat din Rom. 8.19: „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu". Noi, de asemenea, așteptăm descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Noi așteptăm ca Dumnezeu să binecuvânteze într-un mod atât de puternic, încât să devină vizibil, să existe posibilitatea experimentării, să poată fi văzut și auzit.

¹ Sau: asemănătoare cu carnea păcătoasă – n.tr.

Despre neprihănirea divină și despre ceea ce s-a petrecut cu noi și pentru noi, să citim v. 33 din Romani 8: „*Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela, care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osândi?*”. Frați și surori, să citim din Rom. 16.17: „*Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări...*” apoi spune în v. 19 despre ascultare, iar în v. 20: „*Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin*”. Apoi, ca un rezumat, Pavel spune în v. 25: „*Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos - potrivit cu descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri*”. Aici, omul lui Dumnezeu se referă la planul de mântuire care a fost ținut secret de la întemeierea lumii, iar acum a fost descoperit. Este vorba despre taina lui Hristos și a Bisericii. Apoi citim în v. 26-27: „*dar a fost arătată acum prin scrierile profeților, și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca să asculte de credință*”. „...a fost ținută ascunsă timp de veacuri”. Veșnicia nu a început niciodată și nu se va încheia vreodată. Taina nu a fost descoperită de-a lungul veacurilor², cum a fost descoperită acum sfinților Săi apostoli și profeți. Iar acum, după ce a fost descoperită această taină, „a fost arătată acum prin scrierile profeților, și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca să asculte de credință”.

Fiți sinceri, în acești două mii de ani a mai existat vreo perioadă când Cuvântul profeției să fi fost descoperit în asemenea mod? N-a scris apostolul Petru în 2 Petru 1.16, despre venirea Domnului, apoi a zis „*Și avem cuvântul profeției făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre*”. Eu sunt bucuros, sunt foarte bucuros. Îmi pare rău de anumite lucruri, dar totuși mă bucur cu o bucurie negrăită pentru pătrunderea în Cuvântul profeției. Dacă deschidem această Carte, strălucește întotdeauna, vedem legături noi. Putem să-I mulțumim lui Dumnezeu de fiecare dată.

² Eoni, perioade – n.tr.

„...prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor”. Ce facem noi azi? Ce vestim noi în lumea întreagă? Mesajul unui om? Nu. Atunci am putea merge la d-nul Russel sau la d-na White, la toți „profeții” și „profetesele” care și-au întemeiat propriile denominații. William Branham nu și-a întemeiat o denominație proprie, o religie proprie. William Branham ne-a vestit tot planul lui Dumnezeu, tot planul de mântuire – a făcut-o conform poruncii Dumnezeului celui veșnic. Noi putem avea parte în această ultimă trimitere împreună, cu toți frații. Cum le-a scris Pavel lui Tit și Timotei: *„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului”*. La fel este azi cu toți frații noștri care nu trec peste mărturia Scripturii ci rămân întotdeauna în granițele Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru că așa a spus-o Domnul nostru: *„Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei”*. Dar ce suntem, dacă ieșim din Cuvânt? Ce suntem atunci? Numai dacă rămânem în Cuvântul Său suntem cu adevărat ucenicii Lui.

Ați știut că tema principală în epistolele apostolului Pavel este revenirea lui Isus Hristos? Dacă citim toate aceste epistole putem doar să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru felul în care a permis Duhul Sfânt, deja de pe vremea aceea, să fie scris totul. Cum am citit ieri seară, din cuvintele Domnului nostru – Marcu 13.23: *„iată că vi le-am spus toate dinainte”*. Toate, nu doar unele, *„iată că vi le-am spus toate dinainte”* – despre războaie și vești de războaie, despre tot ce va veni, despre Hristoși mincinoși și profeți mincinoși - *„iată că vi le-am spus toate dinainte”*. Și Domnul a spus: *„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”*. Apoi Mat. 24.24 – cei adevărați și cei mincinoși vor fi atât de asemănători și totuși atât de diferiți, precum Cain și Abel – total diferiți. Ei pot fi născuți din același pântec și totuși să fie două seminte diferite. Pot sta pe același ogor, cum a spus Domnul nostru în predica de pe munte, în Matei 5, primind același soare, aceeași ploaie – grâul și neghina cresc pe același ogor. După roadele lor, nu după darurile lor, îi veți cunoaște. Nu se strâng struguri din spini. În niciun copil al lui Dumnezeu nu se va găsi o natură drăcească și în niciun necredincios nu se va găsi natura lui Isus Hristos. Una o exclude pe cealaltă.

...născuți din nou, la o nădejde vie. Și cum am spus înainte, sângele a fost vărsat pentru ispășire, pentru iertare, harul și mântuirea

ne-au fost dăruite, ca viața lui Isus Hristos cu toate calitățile ei să fie apoi descoperită – cum a scris Petru în prima lui epistolă.

Iar aici, citim ultimul verset din Rom. 16: *„a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în vecii vecilor! Amin”*. De ce? Pentru că El își va încheia lucrarea, prin harul Său, în noi toți. Mai întâi este necesar să auzi mesajul divin, apoi este important să-l crezi, să te lași încadrat în voia lui Dumnezeu conform modelului dumnezeiesc, care ne-a fost lăsat.

Acum, cele două versete din Coloseni. Este atât de minunat să citești în ce fel s-a ocupat Domnul Dumnezeu ca noi, în timpul acesta, că avem o pătrundere deplină, o privire de ansamblu în planul de mântuire, în făgăduințe, în împlinirea făgăduințelor și aceasta prin harul Său. Coloseni 3.12: *„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare”*. Îmbrăcați-vă! Îmbrăcați-vă cu *„omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”*, cum este scris în Efeseni 4 de la v. 21. Dezbrăcați-vă de omul cel vechi, de ceea ce aparține omului vechi, și îmbrăcați-vă cu omul cel nou. Ca aleși ai lui Dumnezeu, suntem sfințiți de Dumnezeu. Pavel și-a adresat epistolele sale sfinților, celor chemați afară, celor dedicați lui Dumnezeu, celor născuți din nou, adevăraților credincioși. *„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare”*. V. 13: *„Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi”*. Apoi urmează v. 14: *„Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii”*. Noi suntem desăvârșiți în dragoste, nu în ceartă. Și dragostea acoperă o mulțime de păcate. Iar dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători”. Să ne punem la inimă aceste lucruri! Col. 3.1: *„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos*

în Dumnezeu”. Urmează apoi v. 4 care mie de mult timp mi-a devenit foarte scump: „*Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă*”. Când Hristos se poate descoperi în viețile noastre, când viața lui Hristos poate fi trăită prin noi, atunci avem pace cu Dumnezeu și putem avea părtașie cu Domnul.

Acum, ca un ultim verset să citim Iacov. 5.7: „*Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”. Am putea citi din profetul Ioel 2, din Zaharia 10 sau din alte versete. „*Fiți dar îndelung răbdători, fraților...*”.

Haideți să facem un rezumat: așa cum pe vremea lui Moise Dumnezeu a împărțit sarcinile, arătându-i profetului ceea ce EL dorea să se facă și modul în dorea să fie făcute lucrurile – și așa scrie în Evrei: „*"Ia seama", i s-a zis, "să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte"*”. „Ia seama să faci totul exact, conform modelului”. Apoi, după ce sarcinile au fost îndeplinite, a urmat inspecția, verificarea dacă totul a fost făcut conform planului. Și iată, totul a fost desăvârșit!

Frați și surori, dacă Dumnezeu în Vechiul Testament, când nu exista legământul cel nou, inima nouă, dacă El a putut să vegheze într-un asemenea mod și a dăruit har încât totul s-a potrivit perfect și a fost făcut 100% conform voii Sale, în casa Lui, atunci în legământul cel nou nu-Și va atinge Domnul ținta, astfel ca totul, dar totul, să fie făcut în conformitate cu voia și sfatul lui Dumnezeu? Fraților, îndrăzniți, iar ca adunare, fiți mângâiați. Iubitului nostru frate Branham, Dumnezeu i-a arătat modelul original, iar el, prin predicare ne-a putut transmite nouă acest model. Acum este rândul nostru. Este rândul nostru, al tuturor. Profetul a văzut modelul, a știut ce a dorit Dumnezeu, cum a dorit Dumnezeu, dar împlinirea a venit prin toate [celelalte] slujbe puse de Dumnezeu în Israel. Același lucru este acum. Da, frate Müller, la fel este acum. Dumnezeu poartă de grijă ca totul să se întâmple conform Cuvântului și voii Sale, și, prin harul Său, noi putem avea parte de aceasta. Și atunci nu avem de ce să ne temem. Și Pavel scrie că „*toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos*”. Atunci, ne putem înfățișa și se va dovedi că noi am zidit pe temelia așezată de apostoli, Isus Hristos fiind piatra din capul unghiului – zidiți pe temelia apostolilor și a profeților! Totul se potrivește 100%, a fost făcut

conform voii lui Dumnezeu. Și fie ca Domnul să ne dăruiască harul ca să rezistăm până la sfârșit, ca oricând va privi El asupra lucrării, totul să fie făcut conform planului Său, conform voii Sale, iar noi, prin harul Său să putem trăi desăvârșirea. Eu cred că Dumnezeu are puterea, că El veghează asupra Cuvântului Său, asupra Bisericii Sale, asupra slujbelor, și, chiar la final, El va cerceta totul, va privi peste toate și va spune „Ați făcut aceasta conform voii Mele”.

Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru har. Și o spun acum, referindu-mă la mine, o spun cu toată smerenia: în peste zece mii de predici pe care le-am predicat în ultimii 50 de ani, n-a trebuit să retractez nimic. Fratele Kupfer mai ales, spune uneori: „Frate Frank, dacă citim circularele vechi, ar fi putut fi scrise azi”. Până acum, prin harul Său, am făcut ceea ce mi-a poruncit Domnul. Am mers din oraș în oraș, din țară în țară, am predicat Cuvântul Său, am avut grijă ca hrana duhovnicească să fie împărțită din acest loc. Acum fiți sinceri: niciodată, în toți anii, predicile fratelui Branham n-au fost citite cum sunt acum. Eu o aud în repetate rânduri, și doresc să vă rămână pe inimă: citiți predicile fratelui Branham. Dumnezeu ne vorbește în fiecare predică. El îndeamnă, El zidește. De aceea slujba se desfășoară într-un mod dublu: mai întâi, predicarea întregului plan al lui Dumnezeu în lumea întreagă, și apoi hrana, împărțirea hranei duhovnicești către poporul lui Dumnezeu, mana, Cuvântul lui Dumnezeu descoperit.

Dumnezeul credincios, care a călăuzit într-un asemenea mod pe vremea lui Moise, Iosua, în toate timpurile, El nu vine niciodată prea târziu... Eu am scris acum: Dumnezeu a știut cum vor continua lucrurile în grădina Edenului, Dumnezeu a știut totul, El a știut întotdeauna cum se vor desfășura mai departe lucrurile. El o știe și azi. Un poet spune: „Chiar dacă eu nu cunosc calea, totuși, Tu o știi foarte bine”. Apoi Psalmul: „*Încredințează-ți soarta³ în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra*”. Calea Bisericii să fie încredințată Domnului. El este Capul. Facă-se voia Lui pe pământ precum se face în cer.

Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații slujitori din toate popoarele, limbile. Dumnezeu să binecuvânteze poporul Său ales, în

³ Sau: calea – n.tr.

toate popoarele și limbile. Plini de încredere, plini de credință privim înainte: Domnul Își desăvârșește lucrarea în vremea noastră, iar noi vom trăi desăvârșirea, prin harul Său. A Lui să fie cinstea, pentru totdeauna. Amin. Să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Dar mai înainte să cântăm „Așa cum sunt”.

În timp ce avem capetele aplecate și rămânem într-o rugăciune liniștită înaintea lui Dumnezeu, sper, iubiți frați și surori, că nimeni nu a fost descurajat de predica aceasta, ci toți să fi fost zidiți, toți să fi primit mângâiere, după cum o învață și sfânta Scriptură – și anume, ca noi să fim întăriți în credință. Domnul Își desăvârșește lucrarea, nu tu, nu eu! Noi Îi permitem să facă ceea ce a hotărât El să facă.

Acum, există în mijlocul nostru solicitări deosebite pentru rugăciune, pe care le putem aduce împreună înaintea scaunului îndurării? Dacă sunt, vă rog să ridicați mâna. Avem? Da, uitați-vă. Priviți.

Scump Domn, Tu ai înviat, ca să îplinești prin Biserică fiecare promisiune scrisă în Cuvântul Tău. Așa cum tot ce a fost scris despre Tine s-a împlinit, tot așa se îplinește acum ceea ce este făgăduit Bisericii. Noi te rugăm, împreună, umple-ne cu Duhul Sfânt, cu puterea de Sus, ca slujba să poată fi împlinită în Biserică și totul să poată fi făcut conform voii lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Tu cunoști problemele, solicitările – indiferent în ce ar consta acestea, ascultă, mântuiește, eliberează, vindecă, dăruiește har în orice situație. Și eu te rog, Doamne iubit, dăruiește tuturor fraților și surorilor mele harul să creadă acum, că tu răspunzi rugăciunilor, că tu răspunzi acum și ai dăruit tot ceea ce am cerut noi.

Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți mulțumim și eu Te rog azi, Doamne, ca data viitoare noi să auzim despre ceea ce ai făcut Tu azi. Noi o credem pentru că Tu ești prezent, și ceea ce s-a întâmplat atunci când Tu umblai pe acest pământ, se repetă acum. Bolnavii sunt vindecați, păcătoșii sunt mântuiți, cei legați sunt eliberați și Duhul Domnului Dumnezeu se odihnește asupra Bisericii. Această veste vestire este purtată în toată lumea. Doamne iubit, confirmă-Ți Cuvântul în toți aceia pentru care s-a făcut rugăciune. Binecuvântat și lăudat să fii Tu, Doamne, în veci.

Ne rugăm și pentru sora noastră scumpă, Klause. Fii cu ea, Doamne. Tu cunoști disperarea ei, ea nu are rude, nu are nici un prieten

pe acest pământ, te are doar pe Tine, și este la azilul de bătrâni, și uneori este foarte întristată. Te rog, găsește o rezolvare pentru ea.

Binecuvântează-i pe toți cei ce nu pot fi azi aici, binecuvântează-l pe fratele Russ. Te rugăm confirmă-Ți Cuvântul și cu fratele nostru iubit care a purtat și a predicat Cuvântul Tău. Doamne iubit, confirmă-Ți Cuvântul Tău cu fratele nostru. La Tine totul este posibil. Și noi Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Binecuvântează-i pe toți frații noștri, pe toți frații noștri slujitori, Binecuvântează-i pe toți, în toate popoarele și limbile. Binecuvântează până în Finlanda, până la Marea Neagră și dincolo de ea, binecuvântează în est și vest, binecuvântează-i în sud și nord, binecuvântează mai presus de ce ceea ce putem cere și pricepe noi.

Doamne iubit, noi împreună credem că acum, la sfârșit, în Biserică, totul se va împlini conform modelului și exemplului care ne-a fost arătat în Ierusalim. Cum s-a lucrat la început, se va lucra și la sfârșit. Îți mulțumim că așezarea din nou a și început și Tu ne vei conduce spre desăvârșire. Noi Îți mulțumim pentru biruința de pe Golgota, și pentru biruința din Biserică, care se descoperă în cei biruitori. Doamne scump, fă să strălucească fața Ta peste noi toți și dă-ne binecuvântarea și pacea Ta. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.